

університеті його перший професор географії Андрій Миколайович Краснов.

Концепція А. М. Краснова про землезнавство (географію) як науку, стала основою його курсу лекцій з землезнавства. Андрій Миколайович спирався не тільки на свої дослідження, а і на той історичний матеріал, що стосувався розвитку географії, критично розглядав усі тогочасні погляди вчених Європи і Америки.

Погляди на географію як науку, А. М. Краснов виклав у 1912 році у статті «Современная география и ее новые течения». Ці погляди були прямо протилежні поглядам Гетнера і його школи, які дотримувалися думки, що географія є наукою просторовою (хорологічною), яка повинна описувати предмети і явища і виявляти їх розміщення у просторі. А. М. Краснова вважають одним із основоположників комплексно-генетичного напрямку в географії.

На його думку географія є самостійною наукою, яка повинна об'єднувати воедино всі відомості про природу. Окремі географічні дисципліни він вважав самостійними природничими науками, до яких відносив математичну і фізичну географію, кліматологію, океанографію, географію рослин, зоогеографію і антропогеографію. Вони виникли в процесі довгого розвитку і диференціації географії і слугують основним матеріалом для географії на сучасному етапі розвитку, отримавши назву «землезнавство».

До нього жодний вчений природодослідник не включав в інтегруючі фактори, які складають цілісність географічної території.

А. М. Краснова можна назвати одним з найбільш яскравих представників ландшафтної напрямку вітчизняної географії та геоботаніки кінця XIX – початку XX століть. Він є автором більш як 300 робіт, його наукова діяльність відіграла важливу роль у розвитку вітчизняної та світової географії. В. І. Вернадський називав А. М. Краснова «Шукачем географічного синтезу». Із заснуванням кафедри географії та етнографії в університеті розпочалися інтенсивні топографічні та картографічні наукові дослідження, а викладання топографо-картографічних дисциплін здійснювалося на новому, більш високому і спеціалізованому рівні. За ініціативи А. М. Краснова придбано колекцію приладів для окомірної та інструментальної зйомки та креслення карт.

У 1908 році на кафедрі географії та етнографії приват-доцентом починає працювати А. Л. Рейнгард. Багато років він віддав дослідженням Кавказу. В коло його наукових інтересів входили сучасні і стародавні зледеніння, геоморфологія, четвертина геологія та ін.

А. Л. Рейнгард був великим прихильником картографії. Під його керівництвом студенти на практичних заняттях з географії будували картографічні сітки у різних проекціях, знайомилися зі складанням та викреслюванням географічних карт.

Події 1917-х і наступних років привели до глибоких змін у житті Харківського університету. Але в XIX – початку XX ст. в університеті не тільки закладалися основи розвитку географічних наук, а в цілому вчені університету були піонерами в науково-педагогічній, дослідницькій роботі природничих наук. Вивчалася атмосфера, складалася геодезичні карти, велася широка популяризація історії і географії нашого краю. Закладалися традиції в викладанні географічних дисциплін та впроваджувалися новітні підходи до розвитку географії в цілому.

Література

1. Гизе Ф. И., Шумлянский П. М. Физико-химическое и врачебное испытание минеральных целительных вод и некоторой глины, отысканных в Полтавской губернии в Константиноградском повете, близ р. Орели / Ф. И. Гизе, П. М. Шумлянский. – Х., 1806. – 40 с.
2. Краснов А. Н. Современная география и её новые течения / А. Н. Краснов // Природа, июнь, 1912.
3. Лапшин В. И. О климате Харьковской губернии / В. И. Лапшин // Вестник Импер. Русского геогр. общества. – СПб. – Кн. 4. – 1855. – С. 62–69.
4. Тихомандрицкий М. А. Опыт истории Харьковского университета за первые 100 лет его существования / М. А. Тихомандрицкий. – Х.: Изд. унив., 1904. – 159 с.
5. Халанский М. Г. Опыт истории историко-филологического факультета императорского Харьковского университета / М. Г. Халанский. – Х.: Изд. Харьк. ун-та, 1883. – 425 с.

LIFE-MANAGEMENT – СУЧАСНЕ УПРАВЛІНСЬКЕ МИСЛЕННЯ

*В.М. Кушка, М.О. Герасименко
Полтава, Україна*

Сучасне освітнє середовище вимагає нового управлінського мислення, а керівник школи цікавить нас все більше і більше як особистість та індивідуальність. Він, з одного боку, є суб'єктом соціальних стосунків та свідомої (управлінської) діяльності, з іншого – його управлінська культура відзеркалює своєрідність, неповторність, унікальність особистості керівника школи.

Нещодавно в літературі, на сайтах та їх блогах з'явилося поняття "life-management", яке є інноваційним для ефективного керування. Лайф-менеджмент – це спосіб реалізації своїх цілей, набір

конкретних методик, що дозволяють втілювати свої бажання і досягти гармонії. Це те, що дозволяє нам бути в постійному розвитку, містити своє життя в порядку та стати успішним. Це ціла наука, яка вчить людину не тільки правильної організації праці чи відпочинку, контролю часу, а й мистецтву керувати емоціями, протистояти стресам, спілкуванню з людьми, різним технікам саморозвитку [1].

Щоб навчитися “менеджменту життя” потрібно вміти не тільки ставити собі рамки, але і порушувати їх або перевтілювати дієве в більш дієвіше. Наприклад, директор на конкретний блок справ відводить день і працює до результату. Але ні в якому разі не варто братися за кілька цілей і кидатися між ними, намагатися досягти відразу всіх. Це тільки виснажує, а результатів не принесе. Якщо ж розбити роботу на частини, розташовані послідовно, то справа піде набагато легше і ефективніше. Набагато ж краще, коли керівникові вдається “задіяти” мотиви творчої самореалізації, самовираження, мотив значущості праці педагогів, а їх ініціатива стає головною рушійною силою розвитку педагогічного процесу. При цьому функція контролю перевтілюється у функцію координації діяльності окремих людей і узгодження їх інтересів.

Успішні менеджери працюють до результату, а не до обіду. Взавшись за щось, ідуть до кінця, а під час перерви на відпочинок, не гублять ниточку головного діла. Багато хто поступає навпаки, і це зовсім неправильно. Є одна важлива причина по якій вони, директори сучасного “лайф-стайлу”, більш конкурентоспроможні – кращий самоконтроль емоцій. Але буває що не так просто цього досягти. Коли приливають емоції не кажіть собі “Все, з мене досить – займись чимсь іншим”, а “вмикайте” силу волі й дочекайтеся піку темпу, і лише тоді направляйте себе на інше діло [2].

Важливою і досить ефективною річчю є чітка постановка часу, коли потрібно закінчити ту чи іншу справу. Наприклад, у навчальному закладі з’являється новий завуч, і щоб дізнатись чи він конкурентоспроможний, директор задає йому завдання на конкретний відведений час. При виконанні завдання суттєво буде контролювати підлеглого словами: “Ваш час обмежений, не в спроможності вчасно – до побачення”. Тоді в людини виробляється такий креатив, що за короткий відрізок часу все успіває зробити, а от якість від нього залежить.

Отже, щоб управлінське мислення стосовно внутрішньошкільного управління, як підкреслює В. Топоровський, передбачало радикальні зміни всієї освітньої системи на новому рівні, потрібно щоб life-management розвивався в кожному навчальному закладі, а саме в особистості директора як сучасного менеджера НЗ.

Література

1. Борисова А.Н. Эффективный лайф-менеджмент / А.Н. Борисова. – М: Антология, 2014. – 128 с.
2. Парабеллум А. Прорыв! 11 лучших тренингов по личному росту / А. Парабеллум, Н. Мрочковский, А. Толкачев, О. Горячо. – СПб: Питер, 2012. – С. 283 – 292.

АКМЕОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СИСТЕМІ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ

*Т.Є. Кушнірова
Київ, Україна*

Акмеологічний аспект інновацій визначає орієнтацію на самовдосконалення та розвиток творчого потенціалу особистості, набуття суб’єктом знань та технологій, що забезпечують можливість його успішної самореалізації в громадському житті та сфері професійної діяльності [4]. У процесі розвитку творчих здібностей виявлення новітніх досягнень вимагає їх вивчення та освоєння нових методів і способів вирішення творчих завдань. Такими є інформаційно-комунікаційні технології, що готують особистість до діяльності в умовах сучасного інформаційного суспільства.

Для багатьох комп’ютер став робочим інструментом. Це забезпечує процес самоосвіти, створює умови розвитку ініціативи та самостійності мислення. Головне значення мають ті інформаційні технології, які дають можливість для творчості та самовдосконалення [5, с. 14 - 15]. Застосування ІКТ є одним із шляхів вдосконалення організації самостійної роботи [3, с.183]. В навчанні використовуються електронні засоби з демонстрацією експерименту, медіафрагментами (текстом, ілюстраціями, відео, за необхідністю – музичним супроводом). Ефективно вирішується проблема наочності. Це активізує процеси сприйняття, осмислення та запам’ятовування. Комп’ютерні програми адаптують інформацію до потреб людини. Сьогодні створено багато джерел в електронній формі – електронні журнали, енциклопедії, ілюстровані комп’ютерні книги, словники, глосарії, бібліографічні та реферативні бази даних. Використання комп’ютера і мережі Internet дає можливість вести кореспонденцію, бути присутнім на лекціях відомих учених, брати участь у конференціях, діалогах [1, с. 18 - 19], застосовувати електронну книгу. Інформаційно-комунікаційні технології широко використовуються в дистанційній освіті, принципами якої є доступність, технологічність, індивідуальний темп навчання, творчість. Інтерактивне тестування в режимі On-line допомагає підготуватись до зовнішнього незалежного тестування, розвиває інтелектуальні здібності.

Інформаційно-комунікаційні технології підвищують мотивацію до навчання, забезпечують